

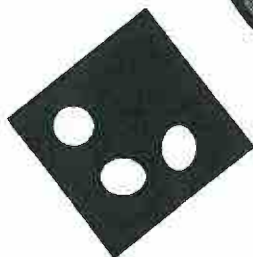
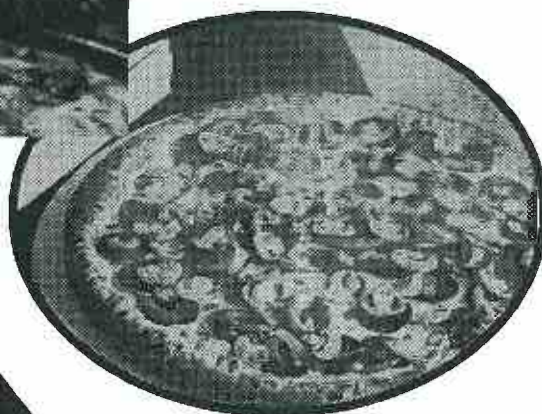
KILDEN

når de andre kradsler

03-1999

nr. 4 1999

Den har slumret længe i dyner af pænhed og vellønnethed, men nu hænger den igen - barrikadebaccillen. Se hvordan din indre protestant har det på stort borgermøde om trafikken mellem Lyngbyvej og havnen d. 4 oktober...læs side 2 og 8



IACTA EST ALEA

se side 4-5-6

KILDEN

er Husejerforeningen i Strandvejskvarterets beboerblad, og udgives af denne forening under ansvar af bestyrelsen og af den af bestyrelsen udpegede redaktør, som p.t. er

Thomas Harder Rasmussen
Hornemansgade 9
Tlf.: 39 20 10 15

Redaktionen modtager meget gerne ideer, oplæg, artikler, meddelelser osv.

Alle meddelelser fra bestyrelsen er mærket med

Bestyrelsen 1999/2000
Jakob Bræk - formand
Kuhlausgade 12
Tlf.: 39 29 14 35
email: jbrack@pip.dknet.dk
(Trafik og miljø, R98)

Jan Væver - næstformand
Kildevældsgade 13
Tlf.: 39 20 75 71
email: jan@presenla.dk
(Gader)

Carsten Ohmsen
Berggrensgade 16
Tlf.: 39 18 01 90
(Kloaker og roiter, Historisk udvalg)

Dorthe Raaschou
Høisesgade 43
Tlf.: 39 18 13 09
(Facader og lokalplan)

Jette Bisbjerg
Kildevældsgade 34
Tlf.: 39 27 14 10
(Haver)

Kasserer:
Oluf Greisen
Kuhlausgade 46
Tlf.: 39 29 60 62

Materiel:
Niels Ingvarsen
Hornemansgade 29
Tlf.: 39 29 42 18

Suppleanter:
Ann-Dorthe Oisen
Kildevældsgade 26

Så siger vi så

Egentlig burde denne leder have handlet om haven- og sommerens frugter - mine sorte negle på mine trætte hænder for enden af mine udasede arme på min værkende krop efter for-og-bag-park-arbejde med grensaks, vandkande, hækkeklipper og minispade.

Min potte-pelargonie, der blev revet op og stjålet med rode af ufølsom-me forbipasserende, der nok ikke vidste, at netop den var GAVEN på mors dag- mine to kirsebær - mine 12 pærer - mine fem tomater(heraf en rød) der blev spist af naboens datter - mine rabarber - mine brombær(som godt nok er naboens vildskud) - mine medlidende tanker til Berlins beboere, der ifølge mine oplysninger kun må grille fem gange om året - og så endda kun efter skriftlig ansøgning - mine nye og sikkert ureglementerede tagvinduer og blotlagte spær - men nej.

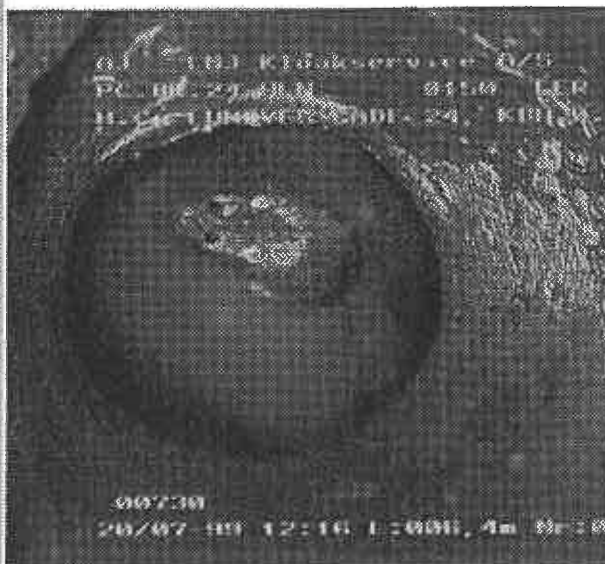
I slipper for de udgydelser for efterhånden som solen synker på horisonten, stiger behovet for aktion, handling, deltagelse, opbakning, fløjlshandskearkivering.

Vi skal smide tagpapsøm ud foran scooterne fra domino-snasken OG

få den motorvej gravet ned, så færrest muligt bliver generet af den.

Det med det multinationale pizza-udbringer bliver nok det mindste problem, selv om det lige nu virker og lugter helt umuligt. Et par høflige henvendelser efterfulgt af lidt flere høflige henvendelser, fulgt op af en ugentlig pizza-kastkonkurrence på deres butiksvinduer skulle vel gøre det. I Ålborg synger de sange for at få højremilitante væk fra deres kvarter....og jeg vil helst ikke have Domino væk, så sangen venter JEG ihvertfald med lidt endnu. Men gå ind og sig noget til dem hver gang du kommer forbi....og gå så med til den høring Torkil Groving har stablet på benene d. 4.10 i Nyborggade 4, 2. sal klokken 19.00. Det er din bils fremtid det handler om.

Hvis du ikke møder op, risikerer du at gå glip af viden, argumenter og andet, vi får hårdt brug for de næste mange år, mens Vejdirektoratet OG Christiansborg skal vænnes til at vende ørerne VORES vej - så det ikke bliver deres vej, det hele ender med. *harder*



Et hul i H.C. Lumbyesgade viste sig at være hovedingangen for en nordeuropæisk rotteklan med udpræget danesiske træk, og selv om vi ikke viser billedet af den tre-benede fætter, kan man godt lade være med at fodre dem og så iøvrigt ringe til hr. rottefænger Ohmsen, når man ser de pelsede skadedyr.

Kort efter at min kone og jeg var flyttet ind i kvarteret i efteråret, hørte vi puslen foran hoveddøren. 'Skal du? Nej, det er din tur til at spørge'. Endelig blev der ringet på, og udenfor stod fem drenge i 11-års alderen. 'Har du lyst til at støtte et **Disneymuseum**', spurgte en af dem, og jeg spurgte selvfølgelig, hvad det gik ud på?

Jo, de samlede altså på gamle Disneyfigurer og på hæfter med Anders And i kælderen hos den ene af dem i H.C. Lumbyesgade, og så mødtes de hver fredag. Og hvis de fik **penge** nok ud af indsamlingen, så ville de købe flere Disneyfigurer, og så ville de købe saftvand, så børn, der kommer på besøg i museet kan få noget at drikke.

Jeg synes, at historien var så god, at jeg **støttede i projektet**, selv om jeg var sikker på, at de var

fulde af løgn. For at få valuta for mine penge skrev jeg i begyndelsen af året i **Politikens I Byen** om børns sans for at lokke klingende mønt ud af de voksne under gode påskud.

Nogen tid efter fik jeg et fint maskinskrevet brev fra Disneyklubben, der mente, at det var meget sjovt, det jeg havde skrevet, men det passede bare ikke. For de har faktisk et museum i kælderen hos Rasmus i nummer 33, og at de havde købt en antikvarisk Joakim von And-figur for de 250,50 kroner, som de samlede ind, den dag, de mødte mig. Og at jeg var velkommen til at komme ned og få en øl eller en sodavand på næste klubmøde. Med røde ører tog jeg imod indbydelsen fra drengene, mens jeg tænkte ved mig selv, at i det mindste så har de jo lært, at man ikke skal tro på alt, hvad man læser i avisen.

Men når det er sagt, så findes der altså stadig børn, der udnytter voksnes bløde hjerter. Forleden da jeg kom hjem fra arbejde var min kone blevet blokket for 30 kroner af to unge drenge. De havde tilbudt at synge to sange, en af dem var Rapanden Rasmus, og bagefter havde de så krævet enten to 2-kroner eller to 5-kroner eller to tiere. Den gik ikke, sagde min kone, for hun havde kun en 10er og en 20er. 'Nå', sagde den ene til den anden, 'så snupper jeg 20eren, så kan du få 10eren'. En time senere kom de tilbage igen for at give endnu en sang. Men så var der altså lukket for det varme vand. Min kone er godt nok godmodig og mildt anlagt med svaghed for børn. Men hun kunne trods alt godt genkende dem.

per munch

Børn med Disney's business-talent



Trykt
helt
uden
tilla-
delse

DUM DUMMIERE DUMINO

Først var det tempoet - ældre folk i kvarteret fortæller, at det tog syv lange og syv brede før de var færdige med byggeriet. Så var det den lokalplanbeskyttede mur - den ene sten tog den anden og nu er den væk. Så var det støjen - både den fra køkkenet og den fra de autentisk italiensk lydende tohvinere. Så var det prisen - 120 for en to personers pizza. Og havde de så bare smagt SÅ godt, at det hele var lige meget.

33-123456.

Telefonnummeret lyder så smart, så nemt, så kommercielt, så udansk, så konceptfranchise-agtigt, at de første forventninger til den amerikanske storsucces - pizzakæden DOMINOs indtog i husene var, at der måtte være tjek på alt. MacD-style..... Timeskemaer over hvornår toiletet bliver gjort rent, hvornår pizzaen er for gammel, hvornår man skal have uniform på, hvor mange gram ost, og hvor mange kilo pap og hvornår man IKKE skal genere sine omgivelser. Det sidste enten af frygt for sagsanlæg eller bare af frygt for negative vibrationer, der kunne påvirke kasseapparatet negativt. Desværre for DOMINOS har deres indtog i kvarteret bedst kunne sammenlignes med en

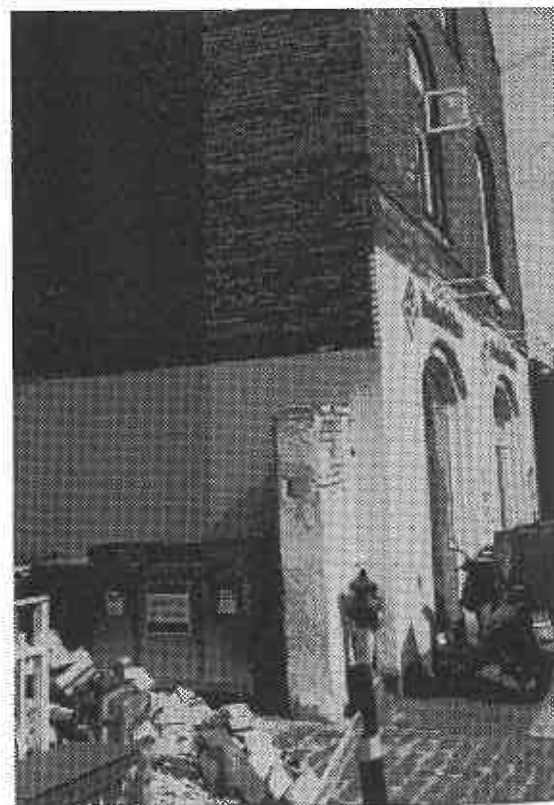
ivrig businessmand, der prøver at lave forretninger ved en begravelse. De vil lave boksen - de lokale vil kæmpe bravt for at bevare noget de synes er status quo med et tvivt af den moderne verden.

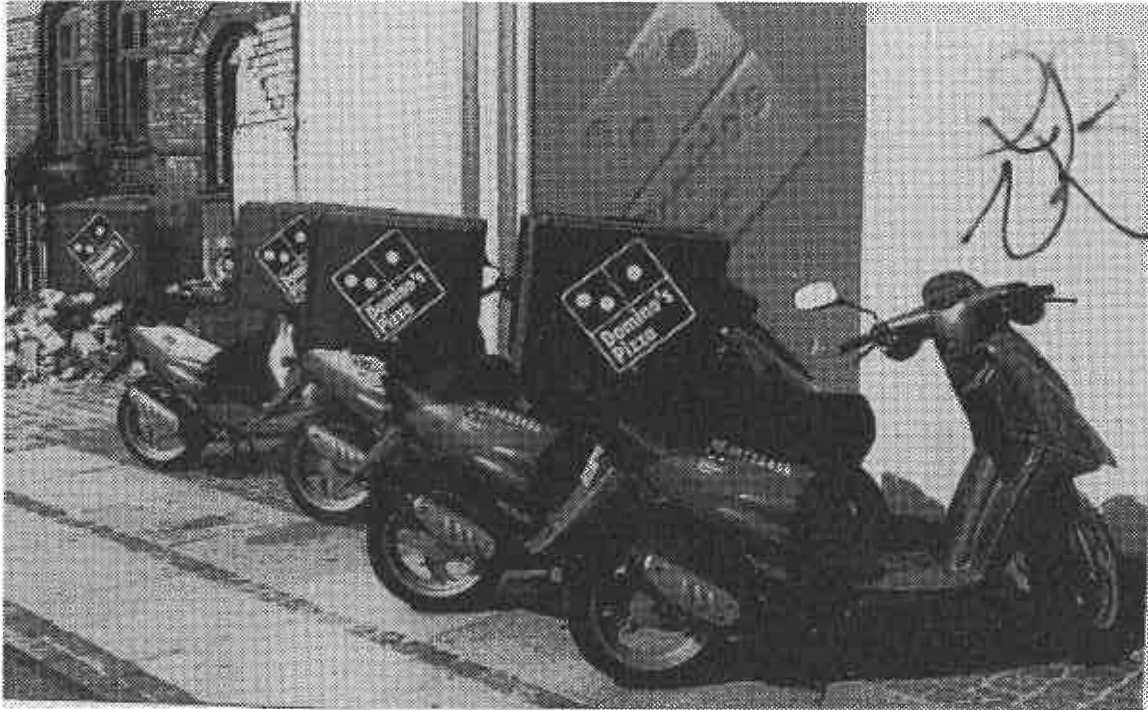
Kort sagt har Domino i dens korte levetid fået skyld for det hele. De larmer, de lugter, de fylder, de er grimme, de er dyre, de bryder mure ned når det passer dem og og og. Hvorfor.

I den anden af røret på det dejlige telefonnummer sidder der kun timeansatte, der har en løs ide om name and number til den ansvarlige chef - og som ikke vil kommentere, de klager, der allerede nu er begyndt at cirkulere.

Henviser til et telefonnummer

Muren - måske er resterne solgt som souvenirs, vi ved det ikke. Men nu lover de den kommer op igen





Scooterne - nu lover de, at de vil købe nye, der ikke larmer så meget

kan de dog efter et par forsøg, og i den anden af en af en mobilforbindelse tager *operational manager* Thor Airvarson telefonen. Det første han hører, er fru Tjørners historie. Hun er nærmeste nabo og hun er tæt på fortvivlet.

Hun har set junkier med nåle strittende ud af armene, ludere og alfonser dingle ud af vinduerne og automekaniker banke gamle smadderkasser sammen igen. Altsammen i det nyrestaurerede pizzapalads - men bare aldrig så generende.

"Klokken to om natten kan de sagtens buldre rundt med skraldet. Bang, klang, donk, smæk med containerlåget, har hun genviget for bestyrelse.

Derfor sover ihun nu nde i stuen, hvor larmen er mindre generende. Hendes mand og hende skiftes til at sove på sof-

aen. Hun er firs år og har ikke smagt en Dominos Pizza endnu og kommer nok heller ikke til det.

Klemte inde som hun er mellem Epsperia of Dominos - som en brik i pizza-spillet - får hun lugten af smeltet ost og skinke i næsen fra åbningstid klokken 11, til rengøringen slutter ved 02 tiden - engang også lidt senere.

"Hvad siger du til den historie, operationel manager," spørger jeg og Thor Aivarson siger, at han er oprigtig rystet, og da jeg fortæller ham om at hans scootere larmer, fylder på fortovet og at hans bageri lugter, så siger han ja og amen og lever 100 procent op til sit telefonnummers smarthed.

Han er MR. SERVICE himself og lover os nye scootere med mindre larm, ny mur om fjorten

dage, kommunale lydundersøgelser hos naboen og tjek på støjisolering og ventilation iverigt.

"Vi skal have tilfredse naboer siger han og undskylder sin islandske accent.

Han vil sende et brev til bestyrelsen - svare på deres henvendelse - snarest og så skal han videre med operationer, som han kalder sine forretninger. Og der er travlt med andet end butikken på Svanemøllen.

I øjeblikket har Dominos 10 forretninger i Danmark. Målet er 50-60, og det skal de næste 6 år gå med. På verdensplan har de 6000 butikker i 65 lande - hvad med on vi bad det multinationale selskab om at finde os en søster-venskabs-DOMINO i et rart, varmt land og byttede boliger og pizzakonto engang imellem. *harder*

Så blev de endelig færdige, de brave håndværksfolk jeg sporadisk har set møde frem for at ombygge hjørneejendommen Kildevældsgade/ østerbrogade. Det må have været en slidsom og sort omgang, sådan at total istandsætte en 100 år gammel bygning. En mur til naboejendommen røg vist med i kbet.

Men alle i Kildevældskvarteret må da glæde sig over, hvordan Domino-konceptet passer ind i den bagvedliggende bebyggelse. Personlig fik jeg som det første øje for de neonskilte, der fortæller at her var OPEN. Jeg synes, at det er lidt ørgeligt, at skiltedesigneren bekræfter den internationale læse/stave undersøgelse fra 1993 om kvaliteten i den danske folkeskole!

Da der meget hurtigt efter OPEN kun blev stillet 3-4 Euroknallert 45 op på fortorvet, tænkte jeg: Kanon! Jeg mener; foran DominoPizza på Frederiksberg har jeg da set både 6 og 7 knallerter parkeret kækt på skrå på fortorvet. Det kunne da ikke være så slemt her.

Men..... med hedebløge - åbne vinduer - og udsigt til Torvet, kan jeg nu hver dag mellem kl. 12 - 24 forvente knallertbude komme fræsende hen over torvet. Pizza til tiden javel, og en infernalsk summen (for nu at udtrykke mig pænt) i tilgift for os der bor med udsigt til den ny tids motorvej.

Jeg har spurgt en af pizza-budene om hvor hurtig hans knallert 45 kunne køre. Han sagde 45. Max. 45 km./t. I Den er plombet: sagde han. Hvilket, så vidt jeg husker, betyder at knallerten er bygget som en mindre motorcykel - men er neddroset i hastighed via lovgivningen.

Nu ved jeg ikke hvad der er værst: en knallert der passerer Torvet med 45 km./t eller en der kører 65 km. Jeg er nået frem til, at jeg ville ønske at alle kører ulovligt her. Larmen fra de satans maskiner er nemlig den samme. Allerhelst ønsker jeg de gode gamle dage tilbage. Dengang en knallert hed Velo Solex!
Jørgen Steen

HALLO

Snik-snak, sladder og rygter i gaderne er det DOMINO-artiklen på de foregående sider bygger på. Fru Tjørner har taget sin sag til bestyrelsen, men Jørgen Steen er den eneste, der er faret til tasterne, for at få sin galde ud. Det gælder - eller burde også dig - og derfor beder jeg mindeligt om at DU skriver til KILDEN når du synes noget. Og det gør du så kom så.....

Ostelageret v/Svend Pedersen

Landskronagade - super og specielle oste til gode priser.

Pølser og delikasser.

Prøv vores efterårsbud - PRIMADONNA fra Holland

Lukket onsdag. Mandag til fredag 10-17.30. Lørdag 10-14.00.

GI' DEN GAS - GI' AGT

Der er ikke særlig meget tvivl om at gas under gryderne er det allerdejlige. Husholdningsregnskabet, CO2-regnskabet, hullet på ozonkontoen, underskud på brændt og udkogt mad og så videre. Men hvad gasleverandøren i Københavns Kommune undlader at fortælle alle andre en dem der læser med meget gode briller er, at gas kan være en af de store indeklimatekurke. Nokserne kommer.....

Gas er gammeldags. Det har det været siden gaslamperne blev hevet nedfra lygtepælene, og idag er vi omkring 200.000 husholdninger tilbage i Danmark, der brænder gasild, for at varme maden.

For 50 år siden, var vi 2.000.000 og derfor er Københavns Belysningsvæsen på evig jagt efter folk, der er ved at gå over til *el fiende* - elektriciteten.

Med i jagten er Statens Elsparefond, og med et stort naturgasprojekt i portefolien, er det selvfølgelig vigtigt at have kunder.

Derfor har gas-kammeraterne kørt en kampagne siden marts, hvor alle, der køber nyt gaskomfur, har fået 500 kroner i tilskud.

"Vi tror på gassen - og selv om vi ikke regner med ligefrem at få flere kunder, så regner med at beholde dem vi har," siger vicedirektør NK Broe Olesen fra belysningsvæsenet.

Ialt har små 600 benyttet sig af tilskuddet og om det er succes eller ej, må man selv afgøre.

Et tal, man derimod kan tage stilling til er et splintrende endnu ikke publiceret tal fra Statens Byggeforskningsinstituts

seniorforsker Lars Gunnarsen. Han er indeklimate ph.d. og har netop undersøgt og opgjort, at godt halvdelen af Københavns gaskunder mangler ordentlig ventilation.

"Og det er slemt. Der er diverse stoffer - vi kalder dem nokserne - i gassen når den brænder og det er store skurke i indeklimaet. De tørrer slimhinderne ud så snart der bliver når brændt og faktisk kan man i et almindeligt køkken, LET nå op på koncentrationer, der ville medføre store bøder, hvis de blev målt fra et kraftværk," siger Lars Gunnarsen, der undrer sig over, at vi mennesker investerer så meget tid og penge i det vi spiser og ikke skænker det en tanke, hvordan vi frembringer det.

Han har selv et luksus-gasblus med overliggende brændere og en stålskrummel af en emhætte -

emtag, faktisk. Det har de store gastronomer iøvrigt også, men hvordan astmaforekomsten er hos kokke findes der ingen undersøgelser over.

Forekomsten hos almindelige danskere - dig og mig og de næste to - er ca. 50 procent, hvilket vil sige, at hveranden har en kendt eller uerkendt luftvejslidelse. GISP.

Astma- og Allergiforbundet er derfor også på vagt over for nokserne, og informationschefen siger, at hun også har undret sig veor, at belysningsvæsenet ikke har gjort mere for at oplyse astmatikere og andre med luftvejslidelse om, at komfuret kan være farligt.

"Jeg fik kampagnematerialet, og ledte efter advarslen for astmatikere. Der stod intet, og ventilation i køkkenet er ellers noget af det vi råder folk om ALLERFØRST," siger Anne-Mette Holm, og husk det så - åben vinduet, eller få købt det skrummel af en udsugning.*harder*

HØRING



**4. 10. klokken 19.00
Nyborggade 4. 2.sal**

Bliv klogere, få flere argumenter, søg indflydelse, mød dine naboer - gå med til offentlig høring med trafik, miljø og beboer-eksperter om den trafikale linjeføring eller sammenkædning mellem Lyngbyvej og Gittervej.

Sig hvad du synes, og find ud af om de andre er enige og om i finde ud af, at bruge den enighed til noget. Der bliver også solgt øl og vand. Få din nabo med og ring til din lokale tv-station - trafik er noget man kæmper imod i medierne. Se bare broerne.....masser har fået støjværn eller erstatning.



HØRING

Nellemann går Netto-vejen

Smukke, luftige, lyse lokaler og store smil tager imod i den nye Cafe Nellemann i Landskronagade. Kunsten på væggene er også i orden, men når det kommer til kerneområdet - maden - er der stadig et stykke vej at gå.

Fredag og lørdag aften sidder stadig i hjernen og det eneste der rigtig lokker i køleskabet er drikkevarer. Det er søndag - nogle vil sige morgen, de fleste middag - og at bikse et måltid sammen virker som en uoverskuelig udfordring i Iron Man-klassen. For et halvt år siden hed den lokale løsning en død finger med dej og godt med noget at køre i hos pølsevognen ved stationen, men nu skulle Nellemanns brunch ha` en chance.

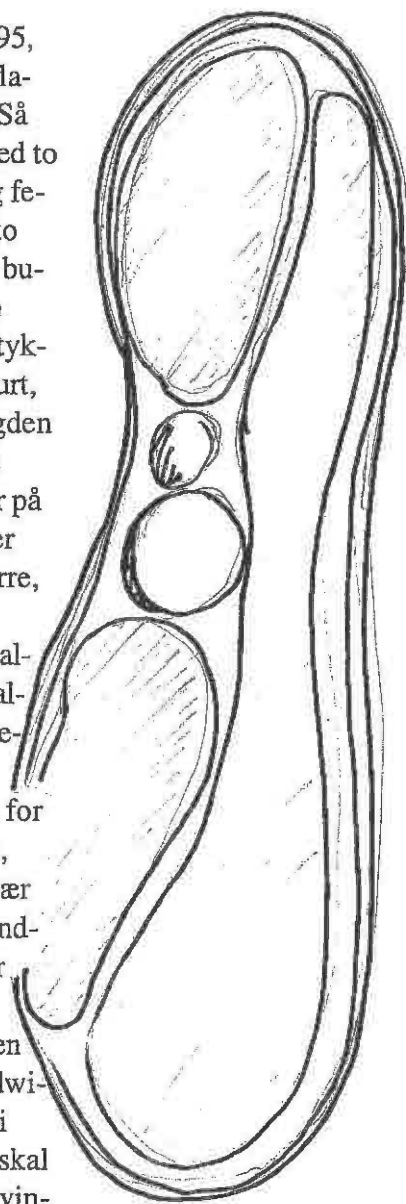
Skøn Aretha Franklin i anlægget, sødt smil bag disken og en stor stabel legetøj til barnet. To andre kunder i lokalet, og trods tiden - 13.00 - er stole og borde udenfor også tomme. "Jaja, vi skal jo lige igang," siger serveringspigen mens hun skænker GRATIS saftvand op til den lille og spørger hvad vi skal ha`.

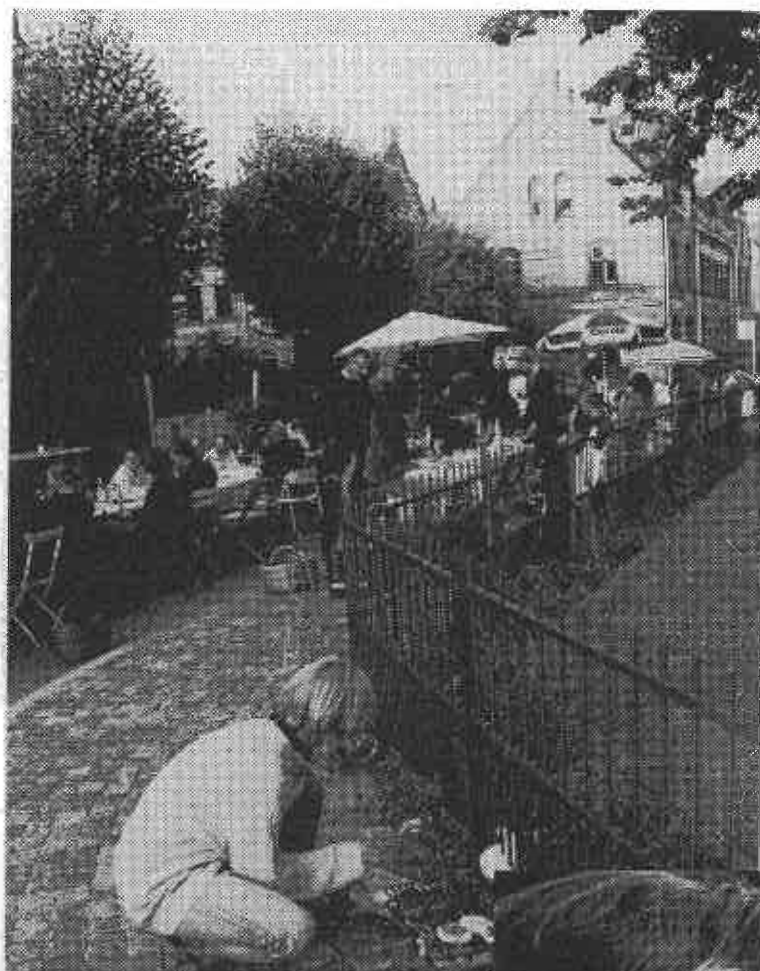
Brunch, selvfølgelig, og hun siger, at vi selv må bestemme, hvor vi vil sidde. Så langt så godt, og så går hun ellers i gang med den spise-drikkecocktail, Nellemann har valgt ud til sin morkost.

Det summer lystigt fra kaffeapparatet, og jeg spørger om det er friskmalet. "Nej," siger hun sødt og bringer den lille pressekande hen til bordet, sammen med en yoghurt med akacie-honning. "Netto," siger min kæreste. "7 kroner". Så larmer det igen fra disken, og jeg spørger om

hun er ved at presse juiceappelsinerne. "Nix," siger hun nu en smule klemt. "Dem har vi sådan nogle smarte plasticflasker." Netto. 19.95, men det lille glas vi får, får ikke flasken til at se meget tommere ud. Så kommer brødet og tallerkenen med to slags ost - den ene med smag - og fem vindruer, to stykker melon og to halve stykker Parma-skinke (yes, butikken med det gule og sorte logo igen). Røræggen og de to halve stykker bacon har fået et pift med en urt, og smager rigtig godt, men mængden er ikke til at smovse. Vi nipper os igennem og kigger forsigtigt over på de to andre kunder, der også nyder brunchen. De har også set det større, mere specielt og mere kræset. Vi kommer i snak om de bugnende tallerkener på Base Camp. Pussy Galore, Sommersko og andre af Nellemanns mere bynære og garvede konkurrenter. 60 kroner er en slat for meget og kræver langt mere kræse, end en tur i discountmarkedet - især når alt det andet på Nellemann - indretning, servering, beliggenhed er OK.

Siden brunch-besøget har burgeren vist sig at være nogenlunde, sandwichene over middel og nu venter vi bare på en tøse-salat på kortet. Så skal Nellemann nok komme igennem vinteren.





Måske skulle hun
overveje at købe en
rigtig grill på næste års
marked

En tilfreds be-
boer med ud-
sigt til Torvet
nyder synet



JUBI

Det var ikke nødvendigt med et jubilæum eller en torvindvielse. En helt almindelig sommerlørdag kunne gøre det - samle flere hundrede mennesker, børn, dyr og tons-vis af gammelt skrammel og branket kød til kvarters-kom-sammen d. 21. august. Godt gået - fælles bølge 3-2-1- til dem der var der og prøv næste år - Jer der gik glip. Jeg ved der er et bånd med Lis og Per og et par cowboystøvler, der ikke blev solgt i år. Selvfølgelig var der nogen der slæbte en hel masse mere end andre og de skal have tak og en hånd næste år.β



Gang i salget - noget af det eneste, der ikke blev solgt fra denne bod var båndet med Lis OG Per



Total overblik fra hjørnehuset



Skiltene til afspærringen fungerede efter en del slæberi og ingen blev kørt over

FORMANDEN ERKENDER - JEG ER OGSÅ EN KLUNSER



Det er søndag aften. Sommeren er ikke brændt helt ud endnu, med det er ved at være småkoldt når skumringen falder på. I kvarterets gader vandrer grå skikkelser omkring og skutter sig lidt i alt for tynde jakker. Vi kigger lige ned eller væk når vi møder en forbipasserende. Derefter sætter vi farten ned, og først når afbrydelsen er på vej væk, vender vi tilbage til vort forehavende. Igen starter det store slalom mellem de parkerede biler, enkelte af os har lommelygter med for bedre at kunne orientere os. Andre går med sækkevogne og store tasker.

En pige rejser sig stolt fra fortovet med begge hænder forsigtigt knyttet om et stor serveringsfad i porcelain, som hun holder op lyset fra gadelampen. Da hendes far ryster på hovedet, slukkes de blændende øjne langsomt igen. Hun får øje på skikkelsen på gaden. "Samler du også?" spørger hun nysgerigt. Jeg nikker, og hendes øjne lyser op igen. "Er det ikke flot? Vil du ikke have det?"

Jeg forstår lidt af ludomansens forbandelse. Selv har jeg lige har ryddet op i kælderen og sat de mange nyttesløse sager på gaden, til afbrændingen, den endelige dom, forbrænding. Men det rykker alligevel. Der kunne

være i dag jeg fandt lige det jeg havde drømt om at finde, fundet, erobringen, nydelsen.

Ting og sager, nyttige som unyttige, hober sig op i vore kældre og loftsrums. Men vi kan ikke lade være. Vi må på gaden igen, ud og sige, finde, vurdere, samle og lægge væk igen. Der er storskrald.

Skrald koster heldigvis ikke noget. Og de fire gange om året, hvor man diskret kan dyrke sin passion i aftenskumringen, kan jeg ikke lade være. Et eldorado af af-dankede støvsugere, hyldek-nægte og byggeelementer ligger og venter på at blive vakt til live, undgå den sidste rejse og komme til ære og værdighed igen.

Nogle dage efter er det hele væk. Ryddet og kørt bort af effektive handskeklædte mænd i arbejdstøj. Det føles lidt tomt, og nu er der hele 3 måneder til vi kan gå på gaden igen.

Men forårets afhentning plejer nu altid at være den bedste.jb

STORSKRALD

er i store træk alt andet end have-, husholdnings og byggeaffald.

Næste gang kommunens vogn ruller ud i vores kvarter er d. 29. november

NYTARSGALLA PÅ KILDEVÆLDSGADE

en ide med perspektiv er fostret, nu skal vi finde ud af, om det kan blive til noget.....

efter det store Y2K-fyrværkeri kl. 00.00, KUNNE vi samles i et stort dansetelt på

Kildevældsgade

Har du et band, et telt, en gasvarmner eller masser af gode ideer, så meld dig til din nærmeste bestyrelsesrepræsentant